

[Anne Grete Holmsgård]

Selvfølgerlig skal de faglige organisationer have ret til at udtale sig politisk, til at støtte politisk, men den ret er ikke meget værd, hvis de ikke også kan sætte økonomi bag ved den. Til gengæld er hr. Gammelgaard yderst villig til at udøve den tvang, der hedder, at folketinget griber ind i den frie foreningsret, i den frie organisationsret. Det er jo det, hr. Gammelgaard vil, når det kommer til stykket.

Det var enten hr. Gammelgaard eller hr. Ivar Hansen – det må nok have været hr. Ivar Hansen, for det var virkelig med patos i stemmen – der sagde, at disse frygtelige HT-chauffører bryder landets love. Ja, det kan man jo blive nødt til, når der sidder et borgerligt flertal, som til enhver tid er villigt til at lave fagforeningslove, i den udstrækning de kan komme igennem med det. Så kan man blive nødt til det, og det er ikke bare en ret, fagbevægelsen har. Det er en pligt, den har. Den har pligt til at forsvare de kollektive rettigheder, som den surt har tilkæmpet sig gennem årene, og uden hvilke ikke bare de nuværende medlemmer af fagbevægelsen, men også de kommende medlemmer simpelt hen ville have det ganske elendigt.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

I formiddags sagde hr. Svend Auken nogle ret forkerte ting om ungdomspolitikken, og det gendrev jeg. Jeg kan føje til, at for de unge, der er på basisåret nu, er der 2.000 flere pladser, end der var på samme tid sidste år, og det var allerede pr. 1. maj.

Nu kom hr. Svend Auken så med en påstand om, at det ikke havde været muligt at drive regeringen til en fornuftig forsknings- og udviklingspolitik. Jeg tror, hr. Svend Auken har overset, at vi for 14 dage siden fremlagde et program til 500 mill. kr. over 5 år, et teknologisk grundforskningsprogram, et mobilitetsprogram, et bioteknologisk grundforskningsprogram, som vi lægger oven i alt det, som var forberedt i den socialdemokratiske regerings tid. Og jeg kan føje til, at der er ingen ekstrabesparelser kommet til. Så forskningspolitikken er i enhver henseende mere ambitiøs og mere omfangsrig, end den ville have været, hvis vi havde kørt videre efter budgetoverslagene, som de stod i finanslovene for 1982 og 1983, som vi overtog.

(Kort bemærkning).

Gert Petersen (SF):

Jeg vil godt spørge den tavse statsminister, om han vil bryde sin tavshed og oplyse os om, hvorvidt han vil orientere udenrigsministeren om den holdning vedrørende raket-spørgsmålet, som er kommet til udtryk fra partier, der udgør et flertal i denne sal. Vil han orientere udenrigsministeren herom nu, mens udenrigsministeren er til det møde, hvor man drøfter raketspørgsmålet?

Statsministeren (Poul Schlüter):

Jeg vil gerne tilkendegive, at udenrigsministeren naturligvis må føre dansk udenrigspolitik på grundlag af de beslutninger, regeringen har truffet, og de tilkendegivelser, folketinget gennem afstemninger helt klart har lagt til. Det ville ikke være rigtigt, om udgangspunktet for udenrigsministerens deltagelse i NATO-mødet i Washington skulle være noget andet end de lovligt vedtagne dagsordener, hvoraf den sidste er den, som er vedtaget af folketinget den 3. maj.

Hver af de mange ordførere, som har tilkendegivet sig i denne forvildede og langvarige debat . . . (*Afbrydelser*) – jo, det synes jeg godt man kan sige – har haft sine forudsætninger, og de har ikke været ganske synonyme. Jeg har ikke spor imod at ringe til udenrigsministeren og sige, at vi har haft en vældig interessant og lang debat i dag, og referere dens forløb for ham, men udgangspunktet for udenrigsministerens politik er nu som før, hvad folketinget har vedtaget. Sådan må det være, anderledes kan det ikke være.

(Kort bemærkning).

Gert Petersen (SF):

Jeg har ikke et øjeblik opfordret statsministeren til at bryde statsretten eller grundloven eller sådan noget. Jeg er fuldkommen klar over det, statsministeren her forklarede. Derfor var det, jeg spurgte, om statsministeren ville orientere udenrigsministeren om den holdning. Jeg vil ikke påtvinge statsministeren at instruere udenrigsministeren, det er regeringens sag, men jeg synes nok, det må være af interesse for udenrigsministeren at vide, at der altså er en holdning blandt de partier, der udgør flertallet i denne sal. Hvis